

Следъ 50 дни се развиватъ напълно и заприличватъ на сжшински животни. Заедно съ растенето на малкитѣ, наголѣмва и торбата на майката. Малкитѣ не напушатъ майчината си торба въ продължение на 6 до 8 месеца. Често пжти броятъ на малкитѣ достига 12. Можете да си представите, какъвъ товаръ носи горката майка! Понѣкога малкитѣ, като не могатъ да се събиратъ въ торбата, покачватъ се по гърба на майката и тя заедно съ тѣхъ се катери по дърветата, за да се спасява отъ враговетѣ си.

Най-голѣмото торбесто животно е *кенгурото*, за което говорихме по-рано. Сега това животно се срѣща все по-рѣдко и по-рѣдко.

Английскитѣ преселници ходятъ на ловъ за кенгуро повечето съ кучета. Тжжно става на човѣка да гледа, какъ женското кенгуро се спасява съ малкитѣ си отъ кучетата. Подгонена отъ тѣхъ, често пжти тя изхвърля малкитѣ си изъ торбата и продължава да бѣга по-нататъкъ, като се озърта назадъ и оглежда захвърленитѣ си дечица. По такъвъ начинъ често пжти тя сполучва да ги спаси отъ кучетата, които, като гонятъ майката, не обръщатъ внимание на малкитѣ.

Най-чуднитѣ бозайници животни въ Австралия сж ехидната и птичечовката. Въмѣсто жби тѣ иматъ птичи човки.

Ехидната прилича на нашенския таралежъ — така е покрита съ бодли. Различава се отъ него, че е по-голѣма и че има човка. Сжщо като нашенския таралежъ, при най-малка опасностъ, се свива на кълбо, и врагътъ не може да я доближи.

Ехидната мжчно може да се види, защото при най-малкия шумъ, както къртицата, бърже се зарива въ земята. Храни се съ насѣкоми, паяци, червеи, а когато намѣри мравунякъ, завира въ него дългия си езикъ и бързо го издрѣпва въ устата се заедно съ полепенитѣ по него мравки.

Птичечовката може лесно да видите, ако стоите тихо на брѣга на рѣката, кждето се въди. Тя или плува по течението на рѣката, или се гурка по дъното, или просто рие въ рѣч-

Птичечовка.